

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΓΕΝΑΡΗ 1999 ΑΡ. ΦΥΛ. 321 ΔΡΧ. 200

Με τα φασιστικά του μπλόκα

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κρίνεται το μέλλον της δημοκρατίας στη χώρα

Στο προηγούμενο φύλλο βιαστήκαμε να διαπιστώσουμε την ήττα του σοσιαλφασισμού. Εκτιμούσαμε κιάλια θάθεμένα ότι το ψευτοΚΚΕ είχε σχεδόν παραιτηθεί εφόσον παρέδωσε τα κατεπιημένα σχολεία πριν τις γιορτές, και ότι μετά από αυτές ίσα που έκανε μια νωθρή απόπειρα για να τα ξαναπάρει.

Η αλήθεια είναι ότι το ψευτοΚΚΕ και όλο το σοσιαλφασιστικό μπλοκ δούλησε στις γιορτές και προετοίμαζε τους όρους ενός δεύτερου γύρου ακόμα πιο θυσασμένου από τον πρώτο. Μάθαμε τελευταία ότι τα συντονιστικά του ψευτοΚΚΕ στην επαρχία, στη διάρκεια των γιορτών πίεζαν αφόρητα τα δεκαπενταμελή και τους καταληψίες ακόμα και σε γειτονικούς νομούς. Αυτά τα συντονιστικά προετοίμαζαν τα πάντα για να μπουν οι μαθητές στο δεύτερο γύρο των καταλήψεων αμέσως μόλις θα άνοιγαν τα σχολεία. Στην πραγματικότητα δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς. Το μαύρο μέτωπο δεν μπορούσε να δεχτεί εύκολα την ήττα του σε ένα ζήτημα στρατηγικής αντιπαράθεσης.

Αποδείχθηκε ότι στη μάχη των σχολείων δεν κρίνεται ένας νόμος αυτής της κυβέρνησης, ούτε καν η εκπαίδευση στην Ελλάδα, αλλά κάτι πολύ ευρύτερο και αφάνταστα πιο βαθύ. Κρίνεται το αν η εκσυγχρονιστική αστική τάξη θα διαλύσει τις συντεχνίες του Δημοσίου ή αν οι συντεχνίες του Δημοσίου θα γίνουν τα ανίκητα θωρηκτά του σοσιαλφασισμού στο δρόμο προς την εξουσία. Η μάχη των σχολείων είναι η μάχη ζωής και θανάτου για την ΟΛΜΕ, και ΟΛΜΕ σημαίνει το προκεχωρημένο φυλάκιο όλων των υπαλληλικών συντεχνιών του Δημοσίου. Η ΟΛΜΕ είναι το μόνο μεγάλο

υπαλληλικό συνδικάτο που το ελέγχει το σοσιαλφασιστικό μέτωπο (ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ, Λαλιώτης, Καραμανλής). Αν αυτό το κάστρο πέσει, κινδυνεύουν αργά ή γρήγορα να πέσουν όλα.

Γι' αυτό η μάχη αυτή πήρε μια τέτοια δραματική ένταση. Κάτω από άλλες συνθήκες η παρατήρηση που είχαμε κάνει την προπερασμένη Παρασκευή, ότι οι σοσιαλφασιστές έχουν ήδη νικηθεί γιατί ο μαθητικός τους αγώνας έχει χάσει την υποστήριξη του λαού και πιο ειδικά των γονιών, θα ήταν σωστή. Κανένα κόμμα που δεν παίζει το πολιτικό κύρος του κορόνα-γράμματα δεν θα

κλιμάκωνε μια μάχη στην οποία είχε ήδη πολιτικά βρεθεί στην άμυνα. Αυτό είχε αποδειχθεί και στην πράξη από το γεγονός ότι οι καταλήψεις την πρώτη Παρασκευή μόλις άνοιξαν τα σχολεία ήταν πολύ λίγες. Το ότι αργότερα, μέχρι δηλαδή την Τετάρτη της επόμενης εβδομάδας αυτές αναζωπυρώθηκαν δεν άλλαξε τη γενική ποιότητα της κατάστασης που ήταν η εξέξ. Τα περισσότερα σχολεία από εκείνα που ήταν σε κατάληψη πριν τις γιορτές σε πανελλαδική κλίμακα, τώρα λειτουργούσαν. Τα κατεπιημένα σχολεία παντού έγιναν μια μειοψηφία πλην της Αθήνας. Οι καταλήψεις έγιναν μια υπόθεση αποκλειστικά του κέντρου.

Η ΠΑΛΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Από αυτό το σημείο, το μαύρο μέτωπο τα έπαιξε όλα για όλα. Έχοντας αρπάξει στα νύχια του 400 σχολεία του κέντρου, τα κλείδωσε γερά για μια ακόμη φορά, ταμπουρώθηκε εκεί μέσα πετώντας απ' έξω τα παιδιά του Γυμνασίου και τους εξοργισμένους γονείς τους και εξαπόλυσε έναν γενικά πολιτικό πόλεμο, πόλεμο εξωτερικό σε σχέση με τις καταλήψεις. Αυτός ο πόλεμος στηριζόταν στα μπλόκα και τις διαδηλώσεις, κυρίως στα μπλόκα. Ήταν στην ουσία η μεταφορά όλης της πάλης στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο.

Εδώ, όλα τα πυρά ενόθησαν σε μια πρωτοφανή ομοβροντία, και όλα τα εργαλεία χρησιμοποιήθηκαν από το μαύρο μέτωπο. Ο πόλεμος κηρύχθηκε μέσα στη Βουλή με την ουσιαστικά κοινή πρόταση δυσπιστίας από τη ΝΔ, το ψευτοΚΚΕ, τον ΣΥΝ και το ΔΗΚΚΙ. Από κοντά τα μπλόκα και οι διαδηλώσεις, και όλα αυτά πολλαπλασιασμένα επί εκατό και επί χίλια από τα ΜΜΕ.

Ελευθεροτυπία, Νέα, στον Τύπο και ΣΚΑΙ, ΜΕΓΑ, ANTENNA στο Ραδιόφωνο και στην Τηλεόραση περνάνε μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς τους τη βία των ναζιστικών μπλόκων στους δρόμους σα βία

των οργισμένων νιάτων, τις διαδηλώσεις των 5.000 μαθητών και 3.000 συνοδοιπόρων σα διαδηλώσεις των 150.000 μαθητών, τις μολότοφ λίγων προβοκατόρων (αναρχικών που συχνά χάλαγαν τα σχέδια και του ίδιου του σοσιαλφασισμού) σα φωτιές του εμφυλίου, και τις κραυγές μιας ενωμένης αντιπολίτευσης σαν εθνική ομοφωνία ενάντια σε μια παράλογη κυβέρνηση. Η τριήμερη συζήτηση της πρότασης μομφής είχε σαν κύριο στόχο να εκφράσει πολιτικά και κυρίως να νομιμοποιήσει σα δημοκρατική, παλλαϊκή απαίτηση αυτόν τον εικονικά κατασκευασμένο εφιάλτη.

Στόχος αυτής της παράστασης ήταν οι μικροαστοί να τρομάξουν και πανικόβλητοι να ζητήσουν ομαλότητα, δηλαδή παραίτηση του Αρσένη.

Όμως η δουλειά δεν πήγε καθόλου καλά.

Η ΜΑΧΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Κατ' αρχήν χάλασε άσχημα στη Βουλή. Εκεί έγινε κάτι απροσδόκητο για το μαύρο μέτωπο. Ένα ΠΑΣΟΚ που κινδύνευε να χάσει την εξουσία άρχισε να μιλάει και να επιχειρηματολογεί μπροστά σ' ένα λαό γεμάτο ενδιαφέρον. Οι καταλήψεις και η βία έκαναν τις συνήθως βαρετές κοινοβουλευτικές συζητήσεις της ΝΕΤ ένα συναρπαστικό θέαμα. Δεκάδες άγνωστοι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ έμαχχαν να βρουν επιχειρήματα να στηρίξουν τη μεταρρύθμιση, ενώ οι γνωστοί επαγγελματίες ρήτορες διέπρεψαν. Επειδή υποστήριζαν μια δίκαιη υπόθεση μπροστά στο λαό, ξαφνικά οι γερασμένοι και αναξιόπιστοι γραφειοκράτες, όλος αυτός ο παλιός πολιτικός κόσμος μετατράπηκε σ' ένα στρατό από μικρούς Δαντόν. Ήταν σα μια τριήμερη γενική συνέλευση της αστικής τάξης. Το μαύρο μέτωπο κυριολεκτικά κατατροπώθηκε. Το μόνο επιχείρημα που το ενοποιούσε ήταν οι φωτιές της νεολαίας, και το μόνο του αίτημα ήταν

Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι την Παρασκευή 29 Γενάρη θα γίνει το καθιερωμένο χρονιάτικο γλέντι της ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ στην ταβέρνα “ΑΠΟΛΑΥΣΗ” στον Ταύρο, Μακεδονίας και Κων/πολεως 38. Καλούμε όλους τους φίλους μας και τους αναγνώστες της ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ να διασκεδάσουν μαζί μας τη μέρα αυτή.

Η τιμή της κάθε πρόσκλησης είναι 5000 δρχ., όπως και πέρσι, και διατίθεται από τα γραφεία μας. Ειδική τιμή για τα παιδιά 3000, καθώς και ειδική προσφορά για το κρασί.

ΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Για λόγους που εξηγούμε σε άλλα άρθρα, η ηγεσία της ΟΛΜΕ και τα κόμματα που την αποτελούν καμώνονται, για τα δικά τους βέβαια κομματικά συμφέροντα, τους φίλους των μαθητών και υποτίθεται πως είναι ένθερμοι υπερασπιστές των καταλήψεων **στη βάση μιας κοινής αντίθεσης στο εξεταστικό**. Ξεσηκώνουν όμως τους μαθητές σε κάτι που δεν πιστεύουν ούτε οι ίδιοι!

Στο τεύχος αρ. 653 του Πληροφοριακού Δελτίου της ΟΛΜΕ, που περιέχει τις αποφάσεις του 8^{ου} Συνεδρίου (Μάης 1997, πριν δηλαδή την ψήφιση του νόμου Αρσένη), στις σελίδες 30-32 και στο κεφάλαιο με τίτλο "Εξεταστικό: Εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση" γράφονται αποκαλυπτικά πράγματα. Στο πρώτο μέρος του κεφαλαίου για το Εξεταστικό γίνεται κριτική στο ισχύον σύστημα των Δεσμών:

«Αρνητικά στοιχεία του υπάρχοντος συστήματος: (...) Η ένταση του ανταγωνισμού και το στενό γνωστικό πεδίο στο οποίο αυτός διεξάγεται, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζεται ως άχρηστη η όποια γνώση δεν αποτελεί εφόδιο για την "τελική αναμέτρηση". Η υποτίμηση των μαθημάτων γενικής παιδείας με την πλήρη αχρήστευση της βαθμολογίας.»

Όπως γίνεται φανερό από τα παραπάνω, η βασική κριτική αναφέρεται στο ότι με το σύστημα των Δεσμών οι μαθητές δίνουν **μόνο λίγα μαθήματα** (τέσσερα), κι αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι μαθητές να θεωρούν άχρηστα όλα τα υπόλοιπα μαθήματα, εφόσον δεν εξετάζονται στις πανελλήνιες. Είναι επίσης φανερό, σύμφωνο με την ίδια κριτική, ότι μ' αυτό το σύστημα τα μαθήματα γενικής παιδείας θεωρούνται παραπεταμένα, κάτι που, προφανώς, δε θα 'πρεπε.

Αν η απατεωνιά της ΟΛΜΕ δε σας είναι ακόμα τόσο φανερή, τότε προσέξτε τι προβλέπουν παρακάτω οι αποφάσεις του Συνεδρίου, και συγκεκριμένα στο κεφάλαιο "Το πλαίσιο των προτάσεων της ΟΛΜΕ":

«1. (...) Επαναπροσδιορισμός των μεθόδων αξιολόγησης και εισαγωγή νέων μορφών (πολλαπλά tests - εργασίες κ.λπ.) (...) Τα Τριτοβάθμια Ιδρύματα πρέπει να ανοίξουν, ώστε, όσοι διαθέτουν ένα ορισμένο μαθησιακό επίπεδο, όπως αυτό καθορίζεται στη Λυκειακή βαθμίδα, να εισάγονται ανεξάρτητα από τον αριθμό τους. Η εφαρμογή του μέτρου αυτού πρέπει να αρχίσει άμεσα, να γίνεται σταδιακά και να ολοκληρωθεί σε ένα συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα.

5. Στο μεταβατικό στάδιο η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση καθορίζεται: α) από την επίδοση σε εξετάσεις στη Γ' Λυκείου, β) από τις επιδόσεις στη Β' και Γ' Λυκείου (κατά μικρό ποσοστό)» (η υπογράμμιση δική τους).

Κι ο πιο κακόπιστος άνθρωπος μπορεί να καταλάβει πως ο Αρσένης αυτό ακριβώς το εξεταστικό σύστημα τελικά επέβαλε. **Την πρόταση του συνεδρίου της ΟΛΜΕ εφάρμοσε.**

Με μια διαφορά όμως: **Το εξεταστικό σύστημα που προτείνει η ΟΛΜΕ είναι πολύ πιο αντιδραστικό απ' αυτό του Αρσένη**. Κι αυτό γιατί στο δικό της σύστημα ο μαθητής εξαρτιέται απόλυτα από τις διαθέσεις και την πιθανή αυθαιρεσία του καθηγητή, αφού οι "επιδόσεις" που αναφέρονται παραπάνω (και μάλιστα στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου) δεν υπόκεινται σε κανέναν

έλεγχο από άλλο όργανο και μπαίνουν υπό την αποκλειστική ευθύνη του συγκεκριμένου καθηγητή.

Στο σύστημα του νόμου Αρσένη όμως η βαθμολογία αντικειμενικοποιείται, αφού α) όλοι οι μαθητές διαγωνίζονται στα ίδια ακριβώς θέματα, β) οι κόλλες των διαγωνισμών είναι καλυμμένες ώστε κανείς να μην ξέρει το όνομα του διαγωνιζόμενου, γ) η βαθμολόγηση γίνεται από άλλους καθηγη-

τές και όχι από τον καθηγητή που έκανε το μάθημα, και δ) αν παρουσιαστεί διαφορά 3 μονάδων και πάνω ανάμεσα στον προφορικό και στο γραπτό βαθμό, τότε ο βαθμός προσαρμόζεται προς τον γραπτό. Έτσι, περιορίζεται ο κίνδυνος της συναλλαγής ανάμεσα σε καθηγητές και μαθητές ή γονείς και υπάρχει ένα αντικειμενικό κριτήριο σύγκρισης ανάμεσα στους μαθητές.

Αν η ΟΛΜΕ θέλει ένα τόσο υποκειμενικό εξεταστικό σύστημα, το κάνει για να διατηρήσει την κυριαρχία του καθηγητή μέσα στην τάξη, ουσιαστικά για έχει αυτή, μέσω των κομματόσκυλων της, την πρωτοκαθεδρία και την εξουσία στο σχολείο. Και το γεγονός είναι πως αυτή η εξουσία, η μη ελεγχόμενη από κανέναν και από πουθενά, μόνο καλό στο σχολείο δεν έχει κάνει μέχρι σήμερα.

Διαπαιδαγώγηση Ριζοσπάστη

Το ψευτοΚΚΕ έχει παραδώσει στα λούμπεν στοιχεία της νεολαίας την εξουσία στους δρόμους μέσα από τα μπλόκα για τη μαζική ομηρία του πληθυσμού. Διαβάστε πως δικαιολογεί αυτή την τακτική στο όνομα του λαού: "Οι αγρότες να μην κινητοποιούνται γιατί κόβουν τη συγκοινωνία, γιατί τα ξενοδοχεία στο Πήλιο δεν έχουν κίνηση κάθε Σαββατοκύριακο, γιατί στα χιονοδρομικά κέντρα δεν μπορούν να πάνε να κάνουν σκι. Λέτε και η αγροτιά που αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει ζήτημα επιβίωσης, πρέπει να λυπηθεί για τους λίγους που κάνουν κάθε Σαββατοκύριακο σκι στα χιονοδρομικά κέντρα ή πηγαίνουν σε ξενοδοχεία του Πηλίου; Δεν έχουμε τίποτα προσωπικό με αυτούς τους ανθρώπους αλλά εν πάσει περιπτώσει, δεν μπορεί να είναι το πρωτεύον αυτό.

Αγώνες να μη γίνονται το καλοκαίρι γιατί έχουμε τουριστική κίνηση, αλλά να μη γίνονται και το χειμώνα γιατί δυσκολεύονται τα μαγαζιά.

Πότε να γίνεται αγώνας; Και οι αγώνες είναι δίκαιοι και πρέπει να γίνονται γιατί υπάρχουν οξυμμένα προβλήματα" (Α. Παπαρήγα από την ομιλία στη Βουλή, Ριζοσπάστης 17/1/99).

Ο ασπρομάλλης συνταξιούχος έγινε σκιέρ λοιπόν, και οι εργαζόμενοι που θέλουν να μετακινηθούν έγιναν bon viveur του Πηλίου! Πολύ καιρό έχει να κατέβει η Παπαρήγα στο λαό!

Διαπαιδαγώγησης συνέχεια

Η εξέγερση των γονιών απέναντι στις φασιστικές καταλήψεις κατηγορήθηκε από το ψευτοΚΚΕ σαν εγκάθετη του ΠΑΣΟΚ, και η αντίδραση των μαθητών βαφτίστηκε επανάσταση κατά των γονιών τους. Διαβάζουμε από τον Ριζοσπάστη, 19 Γενάρη στο άρθρο με τίτλο: "Η εφόρμηση των Γαβριάδων": "Οι μαθητές αντιλαμβάνονται ότι ο αγώνας τους αφορά στους ίδιους αλλά και στους γονείς τους. Αγωνιζόμενοι, λένε στους γονείς τους: "Εμείς, τα παιδιά σας δεν αποδεχόμαστε να δουλεύετε μέρα-νύχτα για να πληρώνετε τα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα μας. Δεν ανεχόμαστε να μετατρέπεστε σε "είλωτες" μιας σκληρής, απάνθρωπης καθημερινότητας για να μας σπουδάσετε, και, μάλιστα, για μια σπουδή που δεν μας μορφώνει, αλλά μας μετατρέπει σε "άδειες δεξαμενές" συγκέντρωσης αριθμών και τσιτάτων. Μια σπουδή, επιπλέον που δεν υλοποιεί όχι μόνο το όραμα σας να γίνουμε επιστήμονες, αλλά ούτε καν την αγωνία σας να έχουμε μια δουλειά στα χέρια μας. Άδικος, λοιπόν, ο κόπος σας, μάταια τα έξοδα σας".

Να γιατί βλέπουμε το "φαινόμενο", μαθητές να έρχονται σε αντιπαράθεση ακόμα και με γονείς, που επιχειρούν να "σπάσουν" τις καταλήψεις και να σταματήσουν τον αγώνα. Οι 15χρονοι επαναστατούν και κατά των γονιών τους, όχι τόσο από "νεανική ροπή προς την επανάσταση" ή λόγω του "χάσματος των γενεών", αλλά, κυρίως, γιατί δεν συμμετέχουν στις αγωνίες των παιδιών τους και δεν αντιλαμβάνονται το δίκιο και το ουσιαστικό νόημα του αγώνα τους".

Έτσι λοιπόν, όποιος δεν πείθεται για το δίκιο του αγώνα με το καλό, θα πειστεί με το άγριο. Κάτι μαλλιοτραβήγματα που είδαμε πρόσφατα στην τηλεόραση ανάμεσα στους "επαναστάτες ποπολάρους" μαθητές (ήταν πολλοί) και σε μία μάνα (ήταν μόνη της) που δεν ήθελε να διαπαιδαγωγηθεί στο πνεύμα της κατάληψης "μέχρι το Πάσχα" αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Έπρεπε να διαπαιδαγωγηθεί γιατί "δεν συμμετείχε".

"Χάσμα των γενεών" λοιπόν. Αυτή η ιδεολογική μπακατέλα της χειρότερης αστικής αντίδρασης επιστρατεύεται τώρα από το σοσιαλφασισμό για να στρέψει τα παιδιά ενάντια στους γονείς, ουσιαστικά τους κνίτες ενάντια στο λαό. Όποιοι ξέρουν βέβαια από ιστορία επαναστατικών κινημάτων γνωρίζουν ότι σε κανένα τέτοιο κόμμα δεν υπήρξε χάσμα γενεών, αλλά μόνο χάσμα τάξεων. Η νεολαία ήταν πάντα με τους λαϊκούς γονείς, τους λαϊκούς πατεράδες τους ενάντια στην αντίδραση. Ρήγμα ανάμεσα στους γονείς-λαό και στους νεολαίους υπήρξε μόνο στις σχέσεις των φασιστικών νεολαίων με την παριότερη δημοκρατική φρουρά.

Ο ΝΑΖΙΣΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΤΟΝ ΛΕΝΙΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΖΙΟΥΓΚΑΝΟΦ

Όλοι θυμόμαστε το άνανδρο και αποτρόπαιο χτύπημα, καθώς και τη μετέπειτα φυγή στο εσωτερικό αυτού του υποκειμένου που ακούει στο όνομα Ανδρουτσόπουλος. Ε, όχι πολύ καιρό αργότερα ο Ανδρουτσόπουλος συνεχίζει απτόητος τη δράση του. Συγκεκριμένα, στο φύλλο αρ. 96, 16-11-98 του περιοδικού "Χρυσή Αυγή" υπάρχει άρθρο που φέρει την υπογραφή του. Ένα άλλο αξιοπρόσεκτο, αν και για μας όχι αξιοπεριεργό, είναι το γεγονός ότι στο ίδιο τεύχος υπάρχει άλλο άρθρο, γραμμένο απ' το Μιχαλολιάκο, που ούτε λίγο ούτε πολύ λέει πως το προηγούμενο διάστημα όλοι έχουν πέσει πάνω στη Χρυσή Αυγή για να τη σπιλώσουν και το οποίο τελειώνει ως εξής: "Οι καιροί που έρχονται θα είναι δικοί μας και έχουμε τη δύναμη και την υπομονή να τους περιμένουμε γιατί όπως είπε και ο Λένιν: "Όσο χειρότερα πάνε τα πράγματα, τόσο το καλύτερο για μας!". Αυτή η φράση είναι η συνέχεια σειράς φράσεων και δηλώσεων των ναζιστών που σκοπό έχουν να προετοιμάσουν τους οπαδούς τους για την ανοιχτή συμμαχία με το ψευτοΚΚΕ. Γιατί είναι γνωστό πως τον καιρό του Χίτλερ κανένας ναζί δεν θα επικαλούνταν ένα μαρξιστή που σύμφωνα με τα κηρύγματά τους "πρόδωσε το σοσιαλισμό". Η παραπάνω φράση είναι, λοιπόν, χαρακτηριστική της περιόδου σύμπλευσης των ναζιστών με τη Ρωσία και τους Ρώσους εθνικοκομμουνιστές του Ζιουγκάνοφ. Οι ναζιστές ξέρουν πολύ καλά πως όσο χειρότερα πάνε τα πράγματα, όσο δυναμώνουν οι δυνάμεις της καθυστέρησης και του πολέμου, τόσο αυτοί θα αποχτούν και μεγαλύτερη ελευθερία.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ

Η θεωρία της μεγάλης έκρηξης (big-bang). Μια αντιεπιστημονική, ιδεαλιστική φιλοσοφική θέση, που παράγεται σύμφωνα με τους δημιουργούς και τους οπαδούς της, δηλαδή από τη Γενική Θεωρία της Σχετικότητας, που επαληθεύεται δήθεν από την πειραματική επιστήμη, και που αποδεικνύει κατ' αυτήν την ύπαρξη του θεού.

Πριν μερικές δεκαετίες ιδεαλιστές φυσικοί με τη συνεργασία και την προτροπή θεολόγων έφτιαξαν μια φιλοσοφική σούπα την οποία ονόμασαν θεωρία της μεγάλης έκρηξης με υλικά την αυθαιρεσία, την εξαπάτηση, τη μεταφυσική και όπως ψέματα ισχυρίζονται τη Γ.Θ.Σ., δηλαδή την αντικειμενική γνώση που έχουμε για τις αλλαγές της ύλης, και ισχυρίστηκαν παραπέρα ότι απέδειξαν μ' αυτή τη θεωρία την ύπαρξη του θεού, και κατά συνέπεια την κατάργηση του διαλεκτικού υλισμού. Στην πραγματικότητα αυτό που έκαναν ήταν να χρησιμοποιήσουν τις λύσεις των εξισώσεων του Αϊνστάιν που έδωσε ο ιησουΐτης Lemaitre και που αντιστοιχούν σ' ένα διαστελλόμενο σύμπαν και στη συνέχεια να ισχυριστούν αυθαίρετα αγνοώντας την Γ.Θ.Σ. που διαφωνεί στο επόμενο της βήμα όπως θα δούμε παρακάτω ότι ο κόσμος προήλθε από μια μεγάλη έκρηξη από μια περιοχή εκατομμύρια φορές μικρότερη από τη μύτη μιας βελόνας τη χρονική στιγμή μηδέν. Από τότε κατ' αυτούς που διατύπωσαν αυτή τη θεωρία το σύμπαν διαστέλλεται.

Κατ' αρχήν έχουμε να πούμε ότι ο Αϊνστάιν στην παραγωγή των εξισώσεών του έχει κάνει την εξαιρετικά απλοποιητική υπόθεση ότι το σύμπαν είναι ομογενές και ισότροπο. Η βασική φιλοσοφική θέση του διαλεκτικού υλισμού όμως που λέει ότι η άκρα ετερογένεια είναι βασικό χαρακτηριστικό της ύλης επαληθεύεται από όλες τις επιστήμες. Ο ίδιος ο Αϊνστάιν συμφωνούσε με το γεγονός αυτό της ετερογένειας και ασχολήθηκε εξαιτίας της δυσκολίας των εξισώσεων με την απλούστερη μαθηματική περίπτωση αυτής της ομογένειας του σύμπαντος. Έτσι έχουμε προς το παρόν τη χρήση αλλά και την κακοποίηση μιας ειδικής μορφής εξισώσεων, στην πιο απλοποιημένη της μορφή από τους δημιουργούς και από τους οπαδούς αυτής της θεωρίας.

Διαφορετικές αρχικές υποθέσεις δίνουν διαφορετικά σύμπαντα δια μέσου των εξισώσεων του Αϊνστάιν, θα ρωτήσει κάποιος. Μα όλα αυτά τα σύμπαντα των εξισώσεων αντιστοιχούν στην πραγματικότητα; Όχι, βέβαια! Πρόκειται για μαθηματικές λύσεις. Ποια απ' αυτές τις λύσεις περιγράφει την πραγματικότητα είναι ζήτημα έρευνας.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι οι λύσεις αυτές έχουν τοπικό χαρακτήρα. Σαν παράδειγμα ο ίδιος ο Αϊνστάιν παρήγαγε μια επιπλέον υπόθεση, ένα σύμπαν στατικό, χωρίς διαστολή. Ο άπειρος θεωρητικός αριθμός υποψήφιων προσεγγιστικών φυσικών περιγραφών περιορισμένων περιοχών του σύμπαντος (όπως πιστεύουμε), που μπορεί να πραγματοποιηθεί από τη θεωρία της βαρύτητας του Αϊνστάιν, οφείλεται στην εξαιρετικά μεγάλη συνθετότητα των εξισώσεών του που αντανακλά οποσδήποτε περιορισμένη, όπως όλες οι θεωρίες, την απειρότητα των μορφών της ύλης και την αλλαγή τους. Ένα σύνολο λύσεων απ' αυ-

τημοσιεύουμε παρακάτω ένα άρθρο που έχει στείλει στη "Νέα Ανατολή" ο σύντροφος Χρ. Λασκαρίδης, φυσικός, σχετικά με το ζήτημα του Big - Bang. Το άρθρο αυτό έχει γραφτεί με την ευκαιρία του θορύβου που κάνει τελευταία ο σκοταδιστής Γραμματικάκης και η "κόμη της Βερενίκης" του.

Τα ζητήματα που τίγονται σε αυτό το άρθρο, ενώ έχουν και μια σαφή φιλοσοφική κοσμοθεωρητική διάσταση, ανήκουν σε μεγάλο βαθμό στο χώρο των φυσικών επιστημών. Σ' αυτό το χώρο ένα πολιτικό έντυπο σαν την "Νέα Ανατολή" δεν μπορεί να διατυπώσει κομματική άποψη. Εδώ τον πρώτο λόγο τον έχουν οι ειδικοί και οι διαμάχες τους.

Αντικείμενο μιας τέτοιας διαμάχης είναι και η ίδια η θεωρία του Big - Bang. Το τι είναι φυσική μέσα σ' αυτή τη θεωρία και το τι μεταφυσικός κομπογιαντισμός θα μας το πουν βασικά οι ειδικοί. Εμείς από την πλευρά μας έχουμε να παρατηρήσουμε ότι μια θεωρία που υποθέτει το σύμπαν πεπερασμένο στο χώρο και στο χρόνο βρίσκεται σε πλήρη σύγκρουση με την θεμελιακή θέση του υλισμού για το άπειρο και του χώρου και του χρόνου. Η θεωρία του Big - Bang πράγματι είναι ένας θησαυρός για την θεολογία και τη μεταφυσική. Όμως παράλληλα οι φυσικές ανακαλύψεις πάνω στις οποίες στηρίζεται, (και μια από αυτές είναι η απομάκρυνση των γαλαξιών και η διαστολή του ορατού σύμπαντος), μας υποχρεώνουν να πλησιάσουμε αυτό το ζήτημα με την μεγαλύτερη περίσκεψη και με το πιο πλατύ διαλεκτικό πνεύμα. Ακόμα περισσότερο είμαστε υποχρεωμένοι να αναπτύξουμε στο έπακρο τη φιλοσοφική μας παιδεία και να εμβαθύνουμε στις φυσικές επιστήμες. Οι σύγχρονοι μαρξιστές δεν θα νικήσουν την παγκόσμια αντίδραση αν δεν κάνουν κριτική στις γνωσιολογικές και επιστημολογικές προκαταλήψεις και περιορισμούς των αστών επιστημόνων.

Η αντίφαση ανάμεσα στον αντικειμενικό υλιστικό χαρακτήρα της σύγχρονης επιστήμης από τη μια μεριά και τη φιλοσοφική καθυστέρηση των επιστημόνων που αντιστοιχεί στην κυρίαρχη αστική ιδεολογία τους από την άλλη έχει φτάσει πια στον πιο ψηλό βαθμό. Σε αυτό το βαθμό η φιλοσοφική καθυστέρηση μπορεί να δηλητηριάζει και την επιστημονική συνέπεια και τη φαντασία των μαχητών της επιστημονικής γνώσης. Αυτό είναι πιο φυσικό να συμβαίνει στους χώρους όπου η γνώση κινείται στο όριο της ανθρώπινης εμπειρίας. Τέτοια είναι η περίπτωση της κοσμολογίας που καταπιάνεται με τους νόμους της κίνησης και της ιστορίας του εμπειρικού σύμπαντος.

Το άρθρο του σ. Λασκαρίδη μας βοηθάει να εξοικειωθούμε κάπως με τα προβλήματα της κοσμολογίας, και, κυρίως, να καταλάβουμε την τεράστια σημασία τους για την σύγχρονη ταξική πάλη στο ιδεολογικό επίπεδο.

τό το ετερογενές άπειρο αντιστοιχεί σε φανταστικές καταστάσεις που η φιλοσοφική βάση της γέννησής τους είναι οι πραγματικές, αυτές δηλαδή που φέρουν μια μερική αντικειμενική αλήθεια. Η γνώση τείνει ασυμπτωματικά προς την απόλυτη αλήθεια, δεν ταυτίζεται μ' αυτήν. Έτσι και οι εξισώσεις της Γ.Θ.Σ. φέρουν σήμερα το μεγαλύτερο μέρος της αντικειμενικής αλήθειας σ' ότι αφορά τα φαινόμενα που αυτή μελετά, σε σχέση με τις προηγούμενες φυσικές θεωρίες.

Το κριτήριο της αλήθειας μιας φυσικής θεωρίας είναι η πειραματική επαλήθευση, όμως οι δυνατότητες της πειραματικής επιστήμης εξαντλούνται στην απεικόνιση του πεπερασμένου. Η πειραματική επιστήμη δεν μπορεί να απεικονίζει το απειροστό και το άπειρο. Μ' αυτή την αντίληψη επικαλούμαστε την ανακάλυψη από τους Geller και Huchra το 1989 μιας μεγάλης δομής στο σύμπαν από γαλαξίες μήκους 500 εκατομμυρίων ετών φωτός και πλάτους 200, το λεγόμενο τείχος.

Οι ίδιοι αστρονόμοι αργότερα ανακάλυψαν ακόμα μεγαλύτερους σχηματισμούς. Αυτές οι δομές με τους τεράστιους χώρους ανάμεσά τους, στους οποίους η πυκνότητα της ύλης είναι ελάχιστη, αποδεικνύουν την ανομοιογένεια πριν πολλά εκατομμύρια χρόνια σε μια περιοχή αυτού που ονομάζεται σύμπαν.

Ένα θεμελιώδες επιχείρημα που επικαλούνται οι υποστηρικτές της μεγάλης έκρηξης είναι η μετατόπιση του μήκους κύματος του φωτός που εκπέμπουν οι γαλαξίες προς το ερυθρό. Το γεγονός αυτό το ερμηνεύουν με τη συνεχή απομάκρυνση των γαλαξιών που γίνεται με ανάλογο τρόπο μ' αυτόν που απομακρύνονται τα διάφορα σημεία ενός μπαλονιού ενώ το φουσκώνουμε.

Μάλιστα ο Hubble που παρατήρησε τη μετατόπιση αυτή βρήκε ότι η ταχύτητα της απομάκρυνσης των γαλαξιών είναι ανάλογη της απόστασής τους. Η μετατόπιση όμως του φωτός προς το ερυθρό ερμηνεύεται από πολλούς επιστήμονες σαν αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης των φωτονίων στο μεσοαστρικό διάστημα. Επιπλέον η σταθερά του Hubble από την οποία εξαρτάται η μετατόπιση αυτή παρουσιάζει σημαντική ανισοτροπία και εξαρτάται από την απόσταση. Συνεχώς νέες αστρονομικές παρατηρήσεις επιβάλλουν την αλλαγή της σταθεράς της τιμής του Hubble και την αλλαγή της "ηλικίας" του σύμπαντος της θεωρίας του big-bang. Οι διορθώσεις αυτές είναι οπωσδήποτε ένα μέτρο εκτίμησης της αλήθειας που φέρει αυτή η θεωρία. Διαβάζουμε πολύ χαρακτηριστικά από την εργασία του Γ. Μπαμπαλετάκη: " Έτσι ανακαλύπτονται συνεχώς γεγονότα παλαιότερα από την "ηλικία" του σύμπαντος" και η σταθερά του Hubble αλλάζει συνεχώς καθώς και η "ηλικία" του σύμπαντος". Όλα αυτά φαίνονται στον παρακάτω πίνακα:

Έτος	H: Km/sec Mpc	Μέγιστη ηλικία σύμπαντος σε δισεκ. χρόνια (big-bang)
1936	536	18
1950	200	49
1958	100	98
1975	55	178

big-bang είναι η ακτινοβολία των 3° K που ανακαλύφθηκε το 1965 από τους A.Penzias και R.Wilson. Σύμφωνα με τους υποστηρικτές αυτής της θεωρίας η ακτινοβολία αυτή ήταν το φως που αποδεσμεύτηκε από την

ύλη δισεκατομμύρια χρόνια πριν από το σημείο που συνέβη η μεγάλη έκρηξη. Όμως πολλοί φυσικοί θεωρούν ότι η ακτινοβολία των 3° K είναι τοπικό φαινόμενο που προέρχεται από τον γαλαξία μας ή από την τοπική ομάδα γαλαξιών.

Ένα άλλο επιχείρημα των υποστηρικτών του big-bang είναι η αναλογία υδρογόνου 75%, ηλίου 22-23% και των βαρύτερων στοιχείων 2-3% του σύμπαντος. Αυτή η αναλογία ερμηνεύεται κατ' αυτούς από την περίοδο της πυρσύνθεσης αμέσως μετά τη χρονική στιγμή μηδέν. Τα ποσοστά που παρουσιάζουν είναι αυτά που μπόρεσε η πειραματική επιστήμη περιορισμένα να εκτιμήσει σ' ένα τμήμα αυτού που ονομάζουν σύμπαν. Η γενίκευση αυτών των ποσοστών στο "όλο" δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή από την επιστήμη. Το μοντέλο τους χάνει την τοπικότητά του, βασική αρχή κάθε κοσμολογικής, επιστημονικής θεωρίας.

Επίσης μια σειρά σταθερών όπως η ηλικία, η μάζα, η ακτίνα, ο αριθμός των στοιχειωδών σωματιδίων που εισάγει η θεωρία του big-bang δεν επαληθεύονται πειραματικά.

Επιπλέον το σημείο στο οποίο υποθέτουν ότι έγινε η έκρηξη παρουσιάζεται με άπειρη πυκνότητα γεγονός που δεν έχει κανένα νόημα. **Η μαθηματική ανωμαλία που παρουσιάζεται στο σημείο αυτό είναι αξεπέραστη.**

Η έκρηξη αυτή προϋποθέτει μια αρχική ώθηση που φυσικά δεν μπορεί να ερμηνευτεί από τους υποστηρικτές της θεωρίας, γιατί πριν τη μεγάλη έκρηξη δεν υπήρχε κατ' αυτούς τίποτα, ούτε ο χώρος, ούτε ο χρόνος, ούτε η ύλη γενικά, σε οποιαδήποτε άλλη μορφή της. Μόνο μια μεταφυσική δύναμη, δηλαδή ο Θεός, μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος. Στο δύσκολο αυτό σημείο προσφέρει τη βοήθειά του στους ιδεαλιστές φυσικούς και στους πιστούς ο ίδιος ο πάπας. Διαβάζουμε γι' αυτό από το βιβλίο "Η κόμη της Βερενίκης" του Γ. Γραμματικάκη που είναι προπαγανδιστής του big-bang στη σελ. 21:

"Το 1981 και από την Καθολική Εκκλησία οργανώθηκε ένα συνέδριο κοσμολογίας. Όπως ανακοίνωσε στο τέλος ο ίδιος ο πάπας στους συνέδρους, οι επιστημονικές θεωρίες για την εξέλιξη του σύμπαντος από μια αρχική Μεγάλη Έκρηξη είναι αποδεκτές από την Εκκλησία. Η ίδια, όμως, η Μεγάλη Έκρηξη δεν πρέπει να ερευνείται, γιατί είναι η στιγμή της Δημιουργίας και η στιγμή της Δημιουργίας είναι δουλειά του Θεού".

Όπως παρατηρούμε ο πάπας απαλλάσσει τους ιδεαλιστές φυσικούς από την μελέτη του σημείου της "δημιουργίας", αυτού του σημείου με την ύπαρξη του οποίου διαφωνεί η Γ.Θ.Σ. και που με την εισαγωγή του δήθεν από την Γ.Θ.Σ. βάζουν "επιστημονικά" το θεό από το παράθυρο. Εκεί λοιπόν που δεν τα καταφέρνει η φυσική λύνει τα προβλήματα ο πάπας.

Συνεχίζουμε στην ίδια τη σελίδα του βιβλίου με μια ομολογία του μεγάλου κοσμολόγου: "Είχα κάθε λόγο να είμαι ευχαριστημένος που ο πάπας δεν γνώριζε το θέμα της διάλεξης που μόλις είχα δώσει στο συ-

ΚΟΣΣΟΒΟ:**ΝΕΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ
ΒΡΩΜΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ**

Όπως έχουμε ξαναπεί Ιράκ και Σερβία είναι δύο παράλληλες ιστορίες που όλο και περυσότερο μοιάζουν σαν δύο σταγόνες νερό. Και στις δύο περιπτώσεις η Δύση, χτυπάει απ' έξω και η Ρωσία περιμένει από μέσα.

Όπως και ο κασάπης σοβινιστής Σαντάμ έτσι και ο κασάπης σοβινιστής Μιλόσεβιτς αντιστέκονται σ' αυτό το σχέδιο. Κρατιούνται και οι δύο με διπλωματική ευελιξία και με ίντριγκες στην εξουσία, αλλά διαρκώς αδυνατίζουν. Η Δύση ρίχνει πέτρες και ο Ρώσος προστατής περιμένει υπομονετικά τον κουρασμένο πύθνη να αφήσει τα χέρια του από το κλαδί.

Βέβαια τα εργαλεία δεν είναι ίδια, ούτε οι συνθήκες. Το Ιράκ δουλεύεται με το εμπάργκο και τον αεροπορικό αποκλεισμό. Η Σερβία κυρίως με το Κόσσοβο. Το Ιράκ αντιστέκεται αρκετά. Η Σερβία είναι μισοέτοιμη να πέσει. Ο Σαντάμ διοικεί μόνος του. Ο Μιλόσεβιτς μοιράζεται την εξουσία με τον Σέσελι. Σέσελι σημαίνει τώρα στρατηγική υποταγή της Σερβίας στη Ρωσία. Η δήλωσή του πριν λίγους μήνες στη ρώσικη Δούμα ότι Ρωσία, Λευκορωσία και Σερβία μπορούν να ενωθούν, δείχνει τις ανεξάρτητες τάσεις αυτού του κτήνους.

Το μηχανάκι με το Κόσσοβο δουλεύει πιο έντονα κάθε φορά που ο Μιλόσεβιτς λέει όχι στη Μόσχα. Ο περίφημος Απελευθερωτικός Στρατός του Κόσσοβο (ΑΣΚ) καθόλου τυχαία, κλιμακώνει κάθε

φορά που μπροστά στους διεθνείς παρατηρητές αποδεικνύεται ότι ο Μιλόσεβιτς συμμορφώνεται στις συμφωνίες ειρήνευσης και κερδίζει κάποια ανάπαυλα.

Τελευταία δηλαδή, ο ΟΑΣΕ, (που ως γνωστό βρίσκεται κάτω από ρωσοαμερικανική ηγεμονία, κυρίως ρωσική) διαπίστωσε ότι ο Μιλόσεβιτς τηρούσε τα συμφωνημένα από την εποχή της προηγούμενης κρίσης, δηλαδή εφάρμοσε την αποχώρηση του σέρβικου στρατού από μεγάλες περιοχές του Κόσσοβο. Μετά όμως από αυτή την αποχώρηση ο ΑΣΚ άρχισε να κλιμακώνει ο ίδιος τις επιθέσεις του προκειμένου να πετύχει μια επανεμπλοκή του Μιλόσεβιτς. Αυτή την επανεμπλοκή την πέτυχε ο ΑΣΚ δίχως όμως να εκθέσει σοβαρά τον Μιλόσεβιτς στον ΟΑΣΕ και στον ΟΗΕ, γιατί

ήταν σαφές ότι ο ΑΣΚ πρώτος παραβίασε την εκεχειρία. Όμως τελικά πέτυχε και την διπλωματική απομόνωση εκ νέου του Μιλόσεβιτς μέσα από μια σφαγή 45 αμάχων, σύμφωνα με τον ΑΣΚ, που πραγματοποιήθηκε σε ένα χωριό του Κόσσοβο, το Ράτσασκ, από τις σέρβικες δυνάμεις. Είναι γεγονός ότι είναι ακριβώς στο στυλ του Μιλόσεβιτς να σφάζει αμάχους, και δεν αποκλείεται να το έχει κάνει και στο Ράτσασκ, όμως δεν μπορεί να αποκλειστεί και το γεγονός νάχει πέσει σ' αυτήν την υπόθεση και ψέμα και προβοκάτσια. Ο ΑΣΚ που έτσι κι αλλιώς δουλεύει σαν προβοκάτορας στο Κόσσοβο, χρησιμοποιεί σαν πολύτιμο πολιτικό κεφάλαιο το βρώμικο παρελθόν αλλά και το παρόν του σέρβικου σοβινισμού στη Βοσνία. Μόνο που όσο σφαγιαζόταν η Βοσνία, οι Αλβανοί εθνικιστές δεν ενόχλησαν καθόλου τους Σέρβους ομοϊδεάτες τους για να την ελαφρώσουν.

Οι έγκυρες λοιπόν γαλλικές εφημερίδες (Μόντ, Φιγκαρό) μιλάνε ήδη για τη σφαγή στο Ράτσασκ σαν μια στημένη και παράξενη υπόθεση. Όπως πάντως και να έχει το πράγμα, η σφαγή του Ράτσασκ έγινε ο καταλύτης για την τελευταία συντονισμένη επίθεση της αμερικανικής και της ρώσικης

διπλωματίας ενάντια στον Μιλόσεβιτς. Όταν μιλάμε για συνδυασμένη αμερικανορώσικη διπλωματία εννοούμε με το όργανο αυτού του συνδυασμού που στην Ευρώπη λέγεται ΟΑΣΕ. Είναι ο εκπρόσωπος του ΟΑΣΕ Ουόκερ αυτός που αποφάσισε αμέσως και πριν καν αρχίσουν οι έρευνες ότι "οι σέρβικες δυνάμεις ασφαλείας είναι οι μόνες υπεύθυνες για την σφαγή και το έγκλημα κατά της ανθρωπότητας που διαπράχθηκε στο χωριό Ράτσασκ".

Ύστερα από αυτή τη δήλωση του Ουόκερ η Σερβία ζήτησε την απέλαση του Ουόκερ αφού τον κατηγορήσει για εισαγγελέα και δικαστή ταυτόχρονα. (Ελευθεροτυπία 18-1-99). Αμέσως μετά χτύπησαν διπλωματικά οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, η Ρωσία και το Συμβούλιο Ασφαλείας και μπήκε σε εφαρμογή η γνωστή συνταγή: Απειλή βομβαρδισμών από ΗΠΑ - ΝΑΤΟ αν ο Μιλόσεβιτς δεν αναθεωρούσε την απόφαση για απέλαση του Ουόκερ, μεσολάβηση της Ρωσίας η οποία και πιέζει κατηγορώντας τον Μιλόσεβιτς σαν υπεύθυνο της κρίσης στο Κόσσοβο και ταυτόχρονα "προστατεύει" τη Σερβία ζητώντας πολιτική και όχι στρατιωτική λύση. Όσο για την Ευρώπη, αυτή, όπως πάντα, φτύνοντας ακολουθεί τις ΗΠΑ. Έτσι

οι ρόλοι μένουν ίδιοι. Ενιαία πίεση στη Σερβία από παντού, αλλά "κακή" η Δύση, και "καλή" η Ρωσία (μαζί της πάντα και η Κίνα που στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ψηφίζει, κατά της επέμβασης στο Κόσσοβο, δηλαδή υπέρ της Σερβίας).

Να λοιπόν πως στήνεται το αιματηρό σκηνικό στο Κόσσοβο και να γιατί αυτός ο νέος πολύ βρώμικος πόλεμος δεν πρόκειται να σταματήσει όσο η τυφλωμένη και δίχως αρχές Δύση δεν καταδικάσει κύρια τους αλβανούς σοβινιστές προβοκάτορες στο Κόσσοβο για τη διαμελιστική τους πολιτική και δεν τιμωρήσει το σέρβικο σοβινισμό για το συνεχιζόμενο έγκλημά του στη Βοσνία.

Δίκιο στο Κόσσοβο, δηλαδή δημοκρατικά δικαιώματα στους Αλβανούς δεν μπορεί να υπάρχει δίχως μια ήττα του σέρβικου σοβινισμού εκεί που έχει παραβιάσει το διεθνές δίκαιο, εκεί που έχει ακρωτηριάσει μια χώρα, δηλαδή τη Βοσνία.

Αν υπήρχε στ' αλήθεια δημοκρατικό κίνημα των Αλβανών στο Κόσσοβο αυτό θα ήταν πάντα ενωμένο υπέρ της Βοσνίας και ενάντια στο σέρβικο σοβινισμό για μια δημοκρατική Σερβία.

**ΟΙ ΧΙΤΛΕΡΙΚΟΙ ΕΧΟΥΝ ΒΡΕΙ
ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΤΟΥΣ**

Στο φύλλο με αριθ. 263 της εφημερίδας "Χρ. Αυγή" υπάρχει ένα άρθρο με τίτλο "Προς αναζήτηση νέων συμμάχων" όπου με αφορμή τα κοινά στρατιωτικά γυμνάσια που έχουν προγραμματίσει οι ΗΠΑ, η Τουρκία και το Ισραήλ οι ναζιστές γράφουν:

"Για μια ακόμα φορά (πολλοστή δυστυχώς!) φαίνεται ολοκάθαρα πόσο παράλογη (έως εξωφρενική) και επιζήμια για την Ελλάδα είναι η σταθερή πρόσδεση της στο Νατοϊκό άρμα" και παρακάτω: "Ως τότε θα συμπεριφερόμεθα σαν υπήκοοι μιας επαρχίας της PAX AMERIKANA ή για να είμαστε πιο ακριβείς της PAX JUDAICA και μάλιστα επαρχίας μονίμως αδικούμενης και ταπεινωμένης."

Σαν μοναδική λύση οι ναζί προτείνουν να αναλάβει τα ηνία της χώρας μια "αδέσμευτη πατριωτική ηγεσία με αδούλωτο φρόνημα" η οποία "θα όφειλε να αναζητήσει συμμάχους σε μια σειρά από χώρες όπως η Αρμενία, η Συρία, το Ιράν, οι Ινδίες, η Ρωσία και η Κίνα".

Στηρίζουν τον ισχυρισμό τους αυτό όσον αφορά τις τρεις πρώτες πάνω στη βάση του αντιτουρκισμού καθώς και στο ότι οι τρεις έχουν έντονες πολιτικές, εδαφικές και θρησκευτικές διαφορές με την Τουρκία. Επικαλούνται ακόμη τους "πατροπαράδοτους δεσμούς φιλίας" που συνδέουν τη χώρα μας με τις δύο πρώτες και πλέκουν το εγκώμιο στο ισλαμοφασιστικό Ιράν "το πιο αντισιωνιστικό κράτος της γης με πανίσχυρο στρατό και κατά πάσα πιθανότητα πυρηνικά". Η Ινδία με τη σειρά της είναι μια εκκολλημένη πυρηνική δύναμη, εχθρός του φιλοτουρκικού Πακιστάν και οι νεοναζί που την κυβερνούν θα μπορούσαν να "μεταφέρουν στην Ελλάδα πυρηνική τεχνολογία"

Όσον αφορά τη Ρωσία κι αυτή είναι φανατικός

εχθρός της Τουρκίας και υπάρχουν "πατροπαράδοτα φιλικά αισθήματα του ρώσικου λαού προς τον ελληνικό και αντιστρόφως". Επιπλέον διαθέτει "τεράστια βαριά βιομηχανία και ειδικότερα πολεμική, πανίσχυρο οπλοστάσιο (συμβατικό και πυρηνικό) εφάμιλλο, αν όχι ανώτερο, του Νατοϊκού" Μπορεί λοιπόν η Ρωσία, γράφουν οι ναζί "να προσφέρει στην Ελλάδα στο σημαντικότερο πρόβλημα της αμύνης της, δηλαδή στην αποδέσμευσή της από την απόλυτη στρατιωτική εξάρτηση από τις ΗΠΑ.... Προσφέρει επίσης την ευκαιρία αξιοποίησης της Ρώσικης διαστημικής (που σημαίνει τηλεπικοινωνιακής και κατασκοπευτικής) δορυφορικής υποδομής" μια και η Ελλάδα προμηθεύεται το πολεμικό υλικό της από τις ΗΠΑ "προμηθευτή αρνητικό στα εθνικά της συμφέροντα".

"Όμως οι γραικύλοι πολιτικάντηδες του τόπου μας απεδείχθησαν για μια ακόμη φορά μαριονέτες των πατρώνων τους, αγοράζοντας τελικώς τους Αμερικανικούς πυραύλους Patriot αντί των υπερτέρων ρωσικών S - 300" και έτσι οι Αμερικανοί "θα μπορούν να ακινητοποιήσουν τον ελληνικό στρατό σε περίπτωση σύγκρουσης".

Τέλος επικροτείται η συμμαχία με τη σοσιαλφασιστική Κίνα και εκφράζεται η πεποίθηση πως σ' αυτό το μέτωπο θα προσχωρήσουν χώρες σαν το Ιράκ, τη Λιβύη και τη Σερβία. Και ο ναζί αρθρογράφος καταλήγει: "Ενας συνασπισμός αυτού του είδους θα κλονίσει αναπόφευκτα την Αμερικανοσιωνιστική μονοκρατορία".

Να ποιои είναι οι ανώτεροι στόχοι των ρώσων και κινέζων σοσιαλμπεριαλιστών αλλά και των πρακτόρων τους ανά τον κόσμο με όποια μορφή και αν αυτοί εμφανίζονται.

**MIG-31M και το
"υπό διάλυση"
ρώσικο κράτος**

Η μονίμως "ασθμαίνουσα" ρωσική οικονομία και το δήθεν υπό διάλυση ρώσικο κράτος με επικεφαλής τον ετοιμοθάνατο πρόεδρο του Μπόρις Γέλτσιν, συνεργάστηκαν για να κάνουν μία νέα έφοδο στις πρώτες γραμμές της παγκόσμιας πολεμικής βιομηχανίας λίαν προσφάτως. Στις 12 Ιανουαρίου 1999 η Ρωσία παρουσίασε τον εκπρόσωπο της πέμπτης γενιάς των MIG, το MIG -31M, το οποίο έκανε την πρώτη εμφάνισή του στο Ινστιτούτο Πτήσεων και Ερευνών Σουκόφσκι, κατά τη διάρκεια ειδικής τελετής με οικοδεσπότη τον υπουργό Άμυνας Ιγκόρ Σεργκέγιεφ (Ελεύθερος Τύπος, 13/1/99).

Η κατασκευάστρια εταιρεία επισημαίνει ότι το νέο προϊόν της μπορεί να εκτελέσει την πιο δύσκολη και πολύπλοκη επιχείρηση, αφού έχει τη δυνατότητα να επιτεθεί ταυτόχρονα εναντίον 20 εναέριων στόχων, να προσβάλει στόχους μεγάλου βεληνεκού και να παραμένει αόρατο στα ραντάρ, ενώ αν είχε χρησιμοποιηθεί στην πρόσφατη επιχείρηση των ΗΠΑ εναντίον του Ιράκ, σύμφωνα με δήλωση του προέδρου της εταιρείας "το 90% των τηλεκατευθυνόμενων πυραύλων και βομβών, συμπεριλαμβανομένων και των Κρουζ, θα είχε εξουδετερωθεί". Το νέο αεροσκάφος θα χρειαστεί δοκιμές πέντε έως επτά ετών για να είναι έτοιμο για επιχειρήσεις (με λίγη εντατική δουλειά, οι Ρώσοι θα τα καταφέρουν και σε λιγότερο χρόνο), ενώ οι δοκιμές αυτές θα κοστίσουν περίπου 44 εκατομμύρια δολάρια, όπως δήλωσε ο ίδιος ο υπουργός Άμυνας Σεργκέγιεφ. Ο Σεργκέγιεφ πρόσθεσε ότι οι δοκιμές θα αρχίσουν στο τέλος του επόμενου μήνα, αλλά "χωρίς να διευκρινιστεί από που θα βρεθούν τα χρήματα", σχολιάζει ο συντάκτης του άρθρου. Μήπως από τις τσέπες των τυφλών Δυτικών;

